

Staten grundlovmæssig skal understøtte Folketirken. De andre Kirkesamfund, som vi have her i Landet, have en velbegrunderet Ret til at forlange Styrelsen af deres egne Anliggender, og om de end ikke ganske kunne gjøre det uden Statens Kontrol, saa have de dog en ganske anden Ret til at styre deres egne Anliggender, fordi de selv besejre deres kirkelige Indretninger, selv betale deres Præster og selv holde deres Kirker og alt Andet vedlige. Saa snart Folketirken kommer til den lovgivende Magt og siger: Vi sætte saa stor Pris paa at nyde den samme Frihed, som de andre Troessamfund her i Landet have, og for at opnaa denne Frihed ville vi underkaste os de samme Vilkaar, som disse ere underkastede, saa antager jeg, at Lovgivningsmagten meget alvorligt vil komme til at beskjæftige sig med dette Spørgsmaal og, saavidt jeg kan skjønne, ogsaa gaa ind paa at indrømme denne Frihed, men den første Betingelse derfor er, som sagt, at Folketirken giver Afkald paa Statens Understøttelse. Saaledes staar Sagen ganske simpelt og ligefrem efter min Opfattelse. Jeg vilde ønske, for at vi endelig engang kunne komme til at forstaa hinanden, at de to ærede Medlemmer til 2den Behandling vilde stille som Vædringsforslag en ganske ny Lov, saaledes som de ville have den, thi saa kom vi til at se paa Papiret, hvad det er, de egentlig tænke paa, og hvilken Vei det er, de mene, at man skal gaa. Derimod kommer vi ikke af Stedet, naar man indskrænker sig til at protestere mod ethvert Skridt henimod Reformer i de kirkelige Anliggender. Lader os derfor faae at vide, hvad det er, de Herrer ville; maasse det er Noget, som vi Alle eller dog et stort Flertal kunne sanke sig om, saasnart vi kunne tage og føle paa, hvad det er, men med disse taagede Udtalelser derimod; som man hører, hvergang der er Tale om kirkelige Reformer, kommer man ikke videre. Det forekommer mig tidt, at de ærede Herrer, — maasse gjør jeg dem Uret, — ikke selv paa nogen som helst Maade vide, hvad det er, de ville, men det vil vise sig, om de vide det og om det staar klart for dem, hvilken Vei de ville gaa, saasnart de som Vædringsforslag til den foreliggende Lov stille en anden Lov, saaledes som de efter deres

Hjerte ville have den; først da ville vi komme til rigtigt at forstaa hinanden. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) sagde: Hvad kommer det os ved, hvorledes Menighederne vælge deres Præster. Det er en mærkelig Udtalelse, naar Grundloven siger, at Folketirkens Forsatning skal ordnes ved Lov, saa at sige: Hvad kommer det Rigsdagen ved, hvorledes Menighederne vælge deres Præster, thi Menighederne kunne jo ikke komme til at vælge deres Præster uden ved Lov. Det undrer mig, at de Herrer, selv om de gaa ud fra det Standpunkt, hvorpaa de staa, dog ikke ville foretrække en Ordning som den, der her er foreslaet, fremfor den nuværende, thi denne sidste staar efter min Opfattelse endnu længere borte fra det, som det ærede Medlem tænker sig, end det foreliggende Forslag gjør. Den nuværende Ordning er jo saaledes, at Menighederne slet ikke have nogen Indflydelse paa Valget af deres Præster, ikke Tale af Indflydelse derpaa. Ja, de have den Indflydelse, at de kunne bede, og dersom Regjeringen vil høre deres Bøn, saa faaer denne Bøn Noget at betyde; men vil den ikke høre den, faaer den ikke Noget at betyde. Og denne Tilstand foretrækker det ærede Medlem fremfor at gjøre et Skridt hen imod at give Menighederne en virkelig Indflydelse! Selv om denne nu ikke er saa stor, som det ærede Medlem og de, der mene som han, ønske den, saa gaar man dog ved dette Forslag et godt Stykke hen imod det Maal, de stræbe efter. Jeg skal imidlertid ikke gaa videre ind paa Sagen; thi, som sagt, det staar for mig som temmeligt taaget, hvad de Herret ville; men dette haaber jeg, vi skulle faae Klarhed i gennem Vædringsforslag til Sagens 2den Behandling.

Winther: Jeg vil kun bemærke, at det virkelig er en temmelig stærk Fordring af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) at ville tvinge mig til at være Lovforsatter. Fordi jeg tillader mig at kritisere et Lovforslag, som han fremlægger, siger han: Nei, vil Du kritisere mig, saa skal Du selv være saa god at fremlægge et andet Forslag. Jeg har jo ikke deltaget i at frem-